

22 januari 2023

Elia bij de weduwe in Sarefat

1 Koningen 17:7-24

Thema: Leven uit de dood

Doel

De kinderen ontdekken dat God sterker is dan de dood en leven geeft.

Toelichting

Ook bij de beek Kerit moet Elia wegvluchten. Hij vindt onderdak bij een weduwe die een zoon heeft. In die tijd dat er honger en dorst is, dreigen zij om te komen van de honger. God geeft hun wonderlijk te eten en te drinken. Meel en olie raken niet op. Dan sterft de jongen. Gods liefde lijkt in Sarefat toch geen vreugde te brengen. Weer bewijst God dat Hij redding kan brengen. Elia mag bidden om nieuw leven. De zoon krijgt haar zoon terug en weet nu zeker dat Elia profeet van de HEER, de God van Israël is. Wie in Hem gelooft mag leven uit de dood.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Een jongen staat op

Richtlijnen: Als inleiding kun je met de jongste kinderen praten over opstaan. Na het slapen kom je uit bed. Na het zitten op een stoel staan we op. We doen dat heel vaak. Wanneer kun je niet opstaan? (als je erg ziek bent in bed blijven, als je niet kunt lopen).

In het bijbelverhaal geeft God een moeder en haar zoon te eten. Ze komen niets tekort, omdat ze voor Elia zorgen. Fijn, de jongen kan spelen. Op een dag kan de jongen niet opstaan. Zo ziek is hij. Dan sterft hij zelfs. Zijn moeder zegt: nu kan echt niemand ons nog helpen. Maar dat is niet zo. Elia bidt tot God voor de jongen. Dan laat God merken dat Hij sterker is dan de dood. De jongen staat op uit zijn bed. Hij leeft weer. Een groot wonder!

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Wakker worden

Richtlijnen: De wekker gaat; je schrikt wakker. Je zit te dromen, maar schrikt op als de juf of je moeder iets tegen je zegt. Wat gebeurt er? Wat is er aan de hand? Opeens ben je terug in de werkelijkheid.

Een weduwe in Sarefat heeft bijna geen eten meer. Ze weet dat ze binnenkort van de honger zal sterven. Dan komt de profeet Elia. Hij maakt haar wakker uit haar sombere gedachten en belooft dat er tijdens de hongersnood altijd brood voor haar zal zijn. Het gewone leven gaat door.

Dan sterft haar zoon. Het lijkt wel een boze droom. Weer mag Elia haar namens God wakker laten worden. Hij bidt en de jongen mag weer leven. Ze is weer terug in het gewone leven. Er is één verschil: ze weet nu zeker dat de God van Israël in alles voor haar zorgt. Ze gelooft in Hem.

Geloof jij ook, dat God jou alles kan geven? Dat Hij je steeds weer verrast met wat Hij voor jou doet?

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Gods kracht verrast ons

Richtlijnen: Als inleiding kun je vertellen/praten over verrassingen in het leven. Je krijgt een pop-upmelding. Groot nieuws! Soms fijn, soms heel verdrietig. Iemand vertelt of geeft je iets dat je leven anders maakt.

Elia komt naar de weduwe in Sarefat. Hij verrast haar met Gods belofte dat zij niets tekort zal komen. De hongersnood beheerst haar leven niet langer. En dat door de God van zo'n profeet uit Israël. Zij en haar zoon zijn veilig. Daarna slaat de dood plotseling alsnog toe, door ziekte. Weer verrast Elia haar, door te bidden. En God luistert. Hij wekt haar zoon op uit de dood. De levende God is sterker dan alles en iedereen. Hij bewijst het. De weduwe wil voortaan vol vertrouwen van Gods verrassingen leven.

Kan een ander jou verrassen met iets goeds? Zou God jou kunnen verrassen?

Extra Bijbelgedeelte: Kolossenzen 3: 1-3

(Als je met Christus leeft, ben je gericht op Hem. Dan zijn de aardse dingen niet meer nummer één en zul je ontdekken hoe mooi en gaaf een gelovig leven is)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Na zijn heftige boodschap aan het hof van koning Achab en koningin Izebel, dat het voorlopig niet zal regenen, ontkomt Elia naar een veilige plek waar er voldoende water is en waar de Here God hem wonderlijk van eten voorziet. Toch komt er een moment dat het water vanwege de droogte opraakt. Kon de Here God daar niet voor zorgen? Blijkbaar heeft Hij een ander plan. Op Gods woord gaat Elia naar het buitenland. Daar zal hij voorlopig veilig zijn voor de woedende Achab en Izebel. In het buitenland zijn blijkbaar ook mensen die in de HEER geloven. Zo af en toe lezen we daarover in de Bijbel. Jezus zal er ook naar verwijzen tijdens zijn verblijf in de synagoge van Nazaret (Lukas 4:25-26). Zowel bij de profeet Elia als bij zijn opvolger Elisa lees je over wonderen die de HEER doet. Ongetwijfeld zal dat voor hen een belangrijke bemoediging geweest zijn. Elia krijgt een gastvrije plek bij een weduwe in Sarefat.

Juist wanneer alles goed lijkt te gaan, wordt de enige zoon van de weduwe ziek en sterft. Een persoonlijk drama. Als vanzelf komen de vragen boven: waarom laat de HEER dit toe. Juist in dit gezin waar Elia gastvrij opgenomen is. Speelt de duivel hier een rol? Wil de Here God hier laten zien dat Elia een ware profeet is? Een antwoord op deze vraag wordt niet gegeven. Wel beantwoordt de HEER het gebed van zijn knecht Elia. De HEER is waarlijk God. Elia is juist gekomen om de ongerechtigheid van Achab en Izebel aan de kaak te stellen. Voor hun zonen is geen toekomst.

In Lucas 7 lezen we ook over een enige zoon die sterft en tot leven wordt gewekt. Daar is het de(!) Profeet, waarvan Elia een voorloper is, die met ontferming bewogen is! Hij die zelf sterft aan en door de ongerechtigheid en weer levend wordt opdat wij voor altijd kunnen leven.

Vers voor vers

- Vs. 10 Je vraagt je af hoe Elia wist dat juist deze vrouw de juiste persoon was? Was ze op een bepaalde manier gekleed waardoor hij wist dat het een weduwe was? De verhoudingen zijn ook opvallend. Elia, als vreemdeling, gebiedt haar in zekere zin en zij gehoorzaamt.
- Vs. 11 Elia is vrijmoedig in zijn vragen.
- Vs. De weduwe ziet dat Elia uit Israël komt en blijkt de naam van de Heer te kennen. Je vraagt je af: hoe was haar relatie met de HEER? De vrouw blijkt weinig te eten te hebben. Vanwege armoede of ook door de droogte? De vrouw heeft in ieder geval geen hoop meer.
- Vs.13vv Elia weet wat er gaat gebeuren. Hij vraagt van de weduwe vertrouwen, geloof, door te vragen of zij eerst voor hem iets bakt. Ze moet erop vertrouwen dat er dan iets overblijft voor haar zoon en haarzelf. Elia blijft hier de HEER de God van Israël noemen. Ondanks alles is Hij trouw! Hij is ook trouw aan deze weduwe die voor Elia zal zorgen. De profeet spreekt hier op gezag van de Heer. De weduwe gelooft en gehoorzaamt. Wat een vertrouwen! Wat ook een schril contrast met Achab en Izebel.
- Vs.17vv In eerste instantie lijkt het 'eind goed, al goed'. Maar dan slaat het 'noodlot' toe. De enige zoon van de weduwe sterft. Het eerste deel van haar vraag is heel begrijpelijk. Er staat zoiets als 'hoe heb ik het met u?' Ze is gastvrij en dan gebeurt dit! De weduwe maakt meteen de link met straf. Is het vanwege haar zonde, haar ongerechtigheid, dat haar zoon sterft? Het is een reactie die je vaker hoort, in de zin van 'waar heb ik dit aan verdiend?' Elia gaat niet op haar vragen, opmerkingen in, maar komt wel in actie. Hij neemt de jongen mee naar zijn kamer. Uit zijn gebed blijkt dat ook een profeet niet alles weet. Je voelt de emotie in zijn woorden! Ook bij Elia klinkt het 'Waarom?' De weduwe is overigens geen getuige van dit gebed.
- Vs. 20 Ook van Elia wordt een daad van geloof gevraagd. Met betrekking tot het handelen van Elia las ik ergens: 'Met heel zijn leven ging hij de dood te lijf.' De HEER verhoort zijn gebed. Ontroerend hoe het hier verwoord wordt: Elia neemt het kind op, draagt het naar beneden en geeft het aan zijn moeder terug.
- Vs. 24 Voor de weduwe, maar ook voor degenen die er later over zullen horen en lezen, is dit wonder een bevestiging dat Elia een echte profeet is!

Vragen

- Hoe ga jij om met onbeantwoorde geloofsvragen?
- Elia vraagt van de weduwe geloof, vertrouwen. Herken je in je eigen leven ook zulke momenten waarop de Here God vertrouwen vraagt? Hoe gaat/ging dat?

Auteur: HdJ

Liederen

Psalm 100	
Lied 868	(=Gezang 434 LvdK)
Lied 146c: 1,3, 6 en 7	(=Gezang 21 LvdK)
Elia	Alles wordt nieuw 2: 9
Gelukkig zal je zijn	Hemelhoog 1
Welzalig de man die niet wandelt	Hemelhoog 2
Psalm 8	Hemelhoog 4
Uw Woord is een lamp	Hemelhoog 494
Meer en meer	Hemelhoog 384
God is zo groot	Opwekking voor kinderen 220

Auteur: PZ

Een jongen staat op

Fedde en Hidde liggen in hun bed. Ze zijn al wakker, maar het is nog vroeg. Buiten is het donker. De zon is nog lang niet op. Het liefst willen ze meteen opstaan als ze wakker worden. Lekker naar beneden en spelen met Lego. Papa vindt dat niet fijn. Van hem mogen ze niet zo vroeg opstaan. Daarom staat er sinds kort een nieuwe wekker op hun kamer. Als het lampje van de wekker aangaat mogen ze opstaan. De broers turen beide in het donker naar de wekker. Hoe lang zou het nog duren? Plots floept het lampje. Fedde en Hidde gooien hun dekbed van zich af en springen uit bed. Eindelijk mogen ze opstaan! Een tijd later zitten ze aan tafel te ontbijten. Hidde is klaar met eten. Hij wil graag opstaan uit zijn stoel. 'Nog even wachten tot we allemaal klaar zijn', zegt papa. Dan mogen jullie opstaan en verder spelen. Opstaan. Net als Hidde en Fedde doen de kinderen dat vast ook heel vaak.

- Wanneer kun je nog meer opstaan? Kunnen de kinderen voorbeelden bedenken?
- Wanneer kun je niet opstaan? Als je ziek bent bijvoorbeeld of als je niet kunt lopen.

In het verhaal van vandaag is een jongen die zo ziek wordt dat hij niet meer op kan staan.

Bijbelverhaal

God geeft Elia de opdracht om naar de stad Sarefat te gaan. 'Blijf daar voorlopig. Er woont daar een weduwe bij wie je kunt logeren. Ik heb haar gezegd voor jou te zorgen.'

Elia gaat onderweg naar Sarefat. Wanneer Elia bij de stadspoort aankomt ziet hij de vrouw. Hij gaat met haar mee naar huis. De man van de vrouw is overleden, daarom wordt ze weduwe genoemd. Haar zoon is nog te jong om te werken. Ze zijn erg arm en hebben geen geld om eten te kopen. Ze heeft alleen nog een klein beetje meel en wat olie om een broodje te kunnen bakken. Zo lang Elia bij hen woont en de vrouw voor hem zorgt komen ze niks te kort. Het meel raakt niet op en ook de kruik met olie blijft gevuld.

De zoon van de vrouw speelt iedere dag buiten. Elia, de weduwe en haar zoon hebben het goed samen.

Na een tijdje wordt de zoon ziek. Hij is zo ziek dat hij niet meer op kan staan uit zijn bed. Zijn moeder maakt zich erge zorgen en ook Elia is ongerust. Een paar dagen later sterft de jongen.

De weduwe huilt: 'Nu kan niemand ons nog helpen. Wie zorgt er nu voor mij?'

'Geef uw zoon maar aan mij.' Elia tilt de jongen op en legt hem in zijn bed. Elia bidt tot God. 'HEER, deze vrouw heeft mij als gast in haar huis ontvangen. Waarom sterft nu juist haar zoon? HEER, laat de jongen toch weer leven!'

God luistert naar het gebed van Elia. Hij laat merken dat Hij sterker is dan de dood. De jongen doet zijn ogen open. Hij leeft weer! De jongen staat op uit bed. Hij rent naar zijn moeder. Zijn moeder is dolblij! 'Je leeft weer! Wat een wonder!'

Auteur: HVM

Wakker worden

Neem een bijbel mee en leg die open in de kring bij het gedeelte uit Koningen. Gebruik de topografische kaart van de vorige les of laat die zien via een scherm. Kinderen van deze leeftijd houden van details die bij de geschiedenis horen.

Soms kun je dromen met open ogen. Ik bedoel, je bent ergens, je ogen zijn open maar je gedachten zijn er niet echt bij. Opeens stoot iemand je aan of zegt iets tegen je. Dan pas beleef je de werkelijkheid en word je wakker. Je ziet wat er echt gebeurt; thuis in de woonkamer of in de klas. Heeft iemand dat weleens meegemaakt? Vandaag gaat het verhaal uit de Bijbel verder over de profeet Elia. Ben jij ook benieuwd hoe het met hem gaat, wat hij ziet en meemaakt?

Bijbelverhaal

Wat de vreemdeling in zijn kameelharen mantel in het paleis tegen koning Achab heeft gezegd, gebeurt echt, al merkt niet iedereen dat meteen. De boeren in Israël zaaien graankorrels en wachten tot er plantjes uit de grond omhoogkomen. Maar dat gebeurt niet. Mensen en dieren wachten op regenwolken, ook die komen niet. De lucht is en blijft maandenlang strakblauw. Koning Achab doet of er niks aan de hand is, in zijn paleis zijn voorraden genoeg maar als zijn dienaren hem vertellen dat bijna nergens meer gras te vinden is voor zijn paarden kan hij er niet meer omheen. Ook de kok in de paleiskeuken begint te klagen dat hij niet genoeg heeft om een goede maaltijden klaar te maken. De koning kan wel doen of er niks aan de hand is, maar de werkelijkheid is anders. De profeet Elia heeft gelijk gekregen. Soldaten van de koning hebben die profeet overal gezocht maar hem nergens gevonden. Overal in het land lijden mensen honger; de situatie is vreselijk, nu er niks op de akkers groeit en er geen water meer in beken en riviertjes te vinden is. Koning Achab en zijn vrouw gaan vaak naar de tempel van de god Baäl. Daar bidden ze om regen. In heel Israël doen mensen met hen mee. Ze brengen offers op het altaar van deze god; dansen om de gelukspalen van de godin Asjera en roepen: 'Baäl geef regen! Baäl vergeet ons niet, geef alsjeblieft regen!' Maar er verandert niks.

Elia leeft al wekenlang bij het water van de beek Kerit. Hoog in de bergen rondom de beek hebben zwarte vogels, raven, hun nesten gebouwd. Ze zoeken in de omgeving naar eten voor zichzelf en voor hun jongen. Elke morgen en elke avond brengen ze Elia vlees en brood en laten dat vallen op de plek waar de profeet is. Zo zorgt God dat er elke dag genoeg is om van te leven. Elia ziet het niet maar begrijpt dat in het hele land honger wordt geleden. Elke keer als voor hem eten uit de lucht komt vallen, steekt Elia zijn handen omhoog en dankt de Here God voor zijn goede zorg. Na een poosje droogt ook het water in de beek Kerit op. Als Elia daar met God in de hemel over praat, laat de HEER hem weten wat hij moet doen: 'Ga hier weg en steek de grens over. Ga naar het

dorp Sarefat, daar zal een weduwe voor je zorgen.' Elia pakt zijn jas en trekt de sandalen aan. Even voorbij het meer van Kinneret gaat hij de grens over en komt bij de stadspoort van Sarefat. Daar ziet hij een vrouw die droge takken verzamelt. Zou dat de vrouw zijn die God bedoelt? Elia loopt naar haar toe en spreekt haar aan: Lees uit de bijbel vers 10 t/m 12. Horen jullie wat Elia vraagt? Water en brood... Hoor je ook wat de vrouw zegt? 'Zo waar de HEER, uw God leeft, ik heb niks extra's meer voor een gast als u.' Hoort Elia het goed? Heeft ze het over de HEER, úw God? Zou zij deze God ook kennen? Elia zegt niet 'sorry of het spijt me.' Weet je hoe het wél gaat? Ik zal het lezen; lees vers 13 en 14 uit het hoofdstuk. Hoor je dat? Elia belooft iets wat er nog niet is. Daarvoor moet de vrouw wel durven te geloven dat het goedkomt. Eerst een broodkoek bakken voor deze vreemde man, pas daarna voor haar zoon en zichzelf. Durft ze dat te doen, denk je? Stel je voor dat er niet genoeg is, wat dan?

Het duurt niet lang of Elia snuift een heerlijke baklucht op. De vrouw zit gehurkt bij een klein vuurtje. Ze zet daar een oventje overheen, dat lijkt op een grote omgekeerde bloempot met een paar openingen. Als de stenen oven warm genoeg is, duwt ze er ronde stukken brooddeeg tegenaan. Door de warmte wordt het deeg bruin en gaar. Die gare, platte broodkoeken ruiken zo lekker. Elia krijgt de eerste versgebakken broodkoek. Daarna is er nog genoeg voor de vrouw en haar kind. De vrouw biedt Elia ook een logeerplaats aan. Hij krijgt een plekje op het platte dak van haar huis. Tot haar verrassing ontdekt de vrouw dat het meel in haar pot en de olie in haar kruik écht niet opraaft. Elke dag kan ze nieuwe broodkoeken bakken. Wat de man van God heeft gezegd, is waar. Er blijft genoeg meel en olie om elke dag nieuw deeg te maken. Ook nu is Gods zorg genoeg voor elke dag.

Op een dag wil de zoon van de vrouw niet eten en drinken. Hij voelt zich helemaal niet lekker. Met een bleek gezicht ligt hij op zijn stromat. De moeder doet haar best, maar het gaat niet goed met de jongen. Het lijkt wel of ze in dat kleine huis in een boze droom terecht zijn gekomen. Als de moeder merkt dat haar zoon niet meer ademt, is ze radeloos van verdriet. Ze gaat naar Elia en snikt: 'Waarom gebeurt dit, man van God. Bent u daarom in mijn huis gekomen? Hoe zit dat met u? Ik heb toch goed voor u gezorgd, en nu is mijn enige kind dood!' Elia schrikt er ook van. Hij geeft geen antwoord. Wél zegt hij rustig: 'Geef mij uw kind.' Voorzichtig draagt hij de jongen naar de dakkamer en legt hem op zijn eigen stromatras. Drie keer gaat de profeet languit op het stille lijf van de jongen liggen, terwijl hij bidt: 'HEER, mijn God, wilt U dit kind zijn adem teruggeven? Wij begrijpen niet waarom dit gebeurt, maar ik geloof dat U hem het leven terug kunt geven.' Als Elia opstaat houdt hij van spanning even zijn adem in. Dan ziet hij heel voorzichtig de borstkas van de jongen een beetje bewegen. Steeds een

beetje meer... de jongen ademt weer. Even later gaan zijn ogen langzaam open en wordt hij wakker uit de slaap van de dood. Als hij wakker is en Elia aankijkt, zegt die zachtjes: 'Dag lieve jongen, we zijn heel blij dat de Here God je weer bij ons terug heeft gebracht. Ik zal je optillen en naar je mama brengen. Ze zal heel gelukkig zijn.' Elia draagt de jongen naar beneden en zet hem op moeders schoot. 'Kijk, uw kind ademt weer. Hij leeft!' Met stralende ogen houdt de moeder haar kind vast. Het lijkt wel of haar ogen ook een nieuwe werkelijkheid ontdekken. Ze zegt: 'Weet u, nu weet ik zéker dat u door God naar ons toegestuurd bent en dat wat u tegen ons zegt een boodschap van God is.'

Zing afrondend met elkaar een lied dat past bij deze geschiedenis. Bijv. OTH 393;1,2 Dank U voor de wond'ren die gebeuren of OTH 413:1,2 Hij heeft de hele wereld in zijn hand, ook de wind en de regen!

Om over na te praten

- Elia vroeg de vrouw iets dat spannend was. Stel je voor dat zoiets spannends aan jou werd gevraagd, wat zou jij doen?
- Toen het volk door de woestijn reisde zorgde de Here God 40 jaar voor genoeg eten en drinken. Waarom zou het volk in Israël nu geloven, dat een houten beeld voor hen zal zorgen?
- Als jij eet zie je wat op je bord ligt. Zijn jouw ogen wakker genoeg om te beseffen dat God daarvoor groeikracht gaf? Is er een manier te laten zien dat je dat beseft?
- Zullen we Hem samen danken voor wat er vandaag is? Wie kan iets noemen? Een danklied zingen is ook een goed idee.

Auteur: JHP

Gods kracht verrast ons

[1 Koningen 17:7-24](#)

Ja! Daar ligt nog een stukje hout. Het zal vast wel goed branden in het vuurtje, want er is al in geen tijden regen gevallen. Al het hout is superdroog. Alles is eigenlijk superdroog. Er zitten barsten in de grond, de weg is stoffig en we weten niet goed hoe we aan drinken moeten komen, mijn zoon en ik. Van deze takken kan ik een vuur maken. Thuis heb ik nog net genoeg meel en olie om één broodje van te bakken. Als we dat ophebben is er niets meer. Dat zal dan wel het einde zijn. Ik zie geen oplossing. Het zou een bijzonder wonder zijn als het anders gaat.

Hé daar loopt een man. Wat zou hij hier komen zoeken? Er is hier net zo weinig als in de rest van het land.

'Mevrouw!', roept de man. 'Mevrouw!'

Hij roept niet zo hard, zijn stem klinkt best zwakjes. Toch hoor ik hem en ik loop naar hem toe.

'Heeft u misschien een kommetje water voor mij? Ik heb al dagen niets gedronken.'

Tjonge, zou hij énië idee hebben? Iedereen is zuinig op het water dat hij nog heeft, maar ja, deze man heeft duidelijk dorst. Zijn lippen zijn helemaal droog en zijn ogen kijken moe. Ik knik en loop naar huis om wat water voor hem te halen. Wat maakt het ook uit. Dat kleine beetje water zal ons niet in leven gaan houden straks.

'O, en ik heb ook zo'n honger!' roept de man mij na.

'Heeft u misschien ook een stukje brood?'

Ik zucht diep. Ik heb een stukje brood, tenminste, bijna. Ik was van plan om het te gaan bakken. Maar moet ik dat echt delen met deze onbekende? Mijn zoontje Juda heeft buikpijn van de honger en ik zou ook best een hapje lusten. Als we dat broodje straks delen door drie dan blijft er echt bijna niets van over.

'Meneer,' zeg ik tegen hem. 'Begrijpt u dit goed, ik wil u wel wat geven, maar ik heb niets meer in voorraad, alleen een handjevol meel in de pot en een restje olijfolie in de kruik. Kijk, ik heb net een paar takken geraapt om iets te eten te maken voor mij en mijn zoon. Als dat op is, zullen we van honger sterven.'

De man kijkt me aan. Hij heeft best vriendelijke ogen.

'Maak u niet ongerust,' zegt hij. 'Doe wat u van plan was, maar bak van wat u in huis hebt eerst iets voor mij en kom me dat brengen. Daarna kunt u voor uzelf en uw zoon iets klaarmaken.'

Ik kijk hem met open mond aan. Hoe kan dat nou? Dat is toch onmogelijk? Maar de man praat rustig verder: 'Want dit zegt de HEER, de God van Israël: Tot op de dag dat ik weer regen op de aarde zal laten vallen, zal er meel in de pot zijn en zal de oliekruid niet leeg raken.'

Wat een bijzonder verhaal! Maar weet je, er gebeuren wel meer wonderlijke dingen in dit land. Daarom loop ik naar huis en doe wat de man zegt. En wat denk je? Het gebeurt gewoon! Maar die man is ook niet zomaar een man. Dat weet ik nu. Het is Elia, de profeet van God. En hij had gelijk, en God heeft gelijk. Elke dag hebben we nu te eten, Juda en ik, en ook Elia, want hij blijft nog een tijdje bij ons wonen. Nu hebben we toch eten genoeg voor drie, wat zeg ik, voor de hele familie! Wat een bijzonder wonder.

Lang duurt dit geluk niet. We hebben genoeg te eten, dat is waar. Maar dat betekent niet dat er niet anders naars gebeurt. Juda is ziek geworden. Heel ziek. Zo ziek dat hij niet meer beter worden kon en gestorven is. Mijn lieve jongen. Ik had zo graag gezien dat hij ouder zou worden, dat hij een man zou zijn en ook dat hij voor mij, zijn moeder zou kunnen zorgen als ik ouder ben. Mijn man leeft niet meer, zie je. Het is een moeilijk leven. Elia hoort mijn gehuil en geklaag. Ik weet dat het niet zijn schuld is, maar toch ben ik boos op hem. Stil neemt hij mijn zoon in zijn armen en neemt hem mee naar het kamertje waar hij slaapt. Minutenlang wacht ik. Wat zou hij aan het doen zijn? Wat is er aan de hand. Dan komt hij weer terug, mijn zoontje weer in zijn armen. Maar... zie ik dat nu goed? Hij leeft! Juda kijkt naar mij, hij knippert met zijn ogen en lacht. Wat is dit een wonder! Nog bijzonderder dan dat ons meel niet opraaft en de oliekan maar blijft schenken. En het is niet Elia die het wonder deed, het was God. Dat kan niet anders. Alleen hij is sterker dan de dood.

Vertel

- Steeds weer gebeurt er iets in het leven van de vrouw in dit verhaal. Soms is het mooi en soms is het verdrietig. Gebeuren en ook mooie en verdrietige dingen bij jou in je leven of bij mensen van wie je houdt? Vertel eens?
- Bij alles wat er gebeurt is God er steeds bij. Hij helpt Elia en de vrouw en haar zoon. Is God ook bij die dingen die je in de eerste vraag genoemd hebt? Hoe kun je dat wel of niet merken?

Auteur: MZ